

Sygn. akt III AUa 940/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Barbara Białecka (spr.) SSO del. Gabriela Horodnicka - Stelmaszczuk
Protokolant:	St. sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2015 r. w Szczecinie

sprawy B. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o emeryturę pomostową

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 8 października 2014 r. sygn. akt IV U 787/14

oddala apelację.

SSA Barbara Białecka SSA Anna Polak SSO del. Gabriela Horodnicka

- Stelmaszczuk

Sygn. Akt III AUa 940/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 maja 2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. odmówił ubezpieczonemu B. K. prawa do emerytury pomostowej wskazując, iż nie wykonywał on po dniu 31 grudnia 2008 roku prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy, a także nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony, który domagał się jej zmiany w części, w której organ rentowy twierdził, że ubezpieczony nie udowodnił na dzień 1 stycznia 2009 r. okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu obowiązujących przepisów. Wskazał, iż po 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał

pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a więc jego prawo do emerytury pomostowej oparte jest na regulacji zawartej w przepisie art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych. Według niego stanowisko organu rentowego jest błędne. Skoro u byłego pracodawcy nie występują stanowiska i prace szczególne jakie wykonywał przed 1999 r., brak jest podstaw do uznania go za płatnika składek na Fundusz Emerytur Pomostowych, zobowiązanego do wystawienia zaświadczenia o jakim mowa w art. 51 ww. ustawy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy domagał się jego oddalenia podtrzymując dotychczasową argumentację.

Wyrokiem z dnia 8 października 2014 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie ubezpieczonego. Swoje rozstrzygnięcie oparł na następującym stanie faktycznym i podstawie prawnej.

Ubezpieczony B. K. urodził się(...) W okresie od 15 września 1976 r. do 20 sierpnia 1977 r. był zatrudniony w (...) Państwowych – (...). Od 1 września 1997 r. pracuje w (...) S.A. Oddział w K. (jego poprzednika prawnego). Wykonywał tam prace na stanowiskach elektromontera wtórnych obwodów zabezpieczeń i automatyki, starszego mistrza oraz starszego mistrza ds. zabezpieczeń i automatyki. W związku z przejściem części zakładu, od 1 maja 2012 r. ubezpieczony pracuje w E.- (...) Sp. z o.o., które zmieniło nazwę w dniu 23 czerwca 2014 r. na (...) Sp. z o.o.

W dniu 12 maja 2014 r. ubezpieczony złożył do organu rentowego wniosek o przyznanie emerytury pomostowej. Na dzień złożenia wniosku ukończył 60 lat oraz legitymował się co najmniej 25 – letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Jednocześnie w dalszym ciągu pozostawał zatrudniony w E.- (...) Sp. z o.o. (obecnie (...) Sp. z o.o.).

Na podstawie art. 4 oraz art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 2008 r., nr 237, poz.1656 ze zm.) Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie ubezpieczonego nie jest zasadne. Sąd pierwszej instancji wskazał, że brak jednej z przesłanek określonych w ustawie wymaganych do nabycia prawa do emerytury pomostowej jest równoznaczny z brakiem uprawnienia do tego świadczenia. Tylko łączne wypełnienie warunków może spowodować ustalenie dochodzonego prawa, w związku z czym brak chociażby jednej przesłanki pozwala orzec o braku uprawnienia do emerytury pomostowej, bez konieczności badania występowania innych niezbędnych warunków. Z materiału dowodowego zebranego w sprawie w sposób bezsporny wynika, że ubezpieczony B. K. nadal pozostaje w stosunku pracy, który nawiązał w 1977 r.

Zdaniem Sądu Okręgowego żądanie ubezpieczonego zawarcia w orzeczeniu sądu zapisu o tym, iż spełnia warunek posiadania okresu pracy o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych nie mogło zostać uwzględnione, gdyż, jak wskazał Sąd Najwyższy, nie jest dopuszczalne wydanie wyroku ustalającego spełnienie przez ubezpieczonego niektórych warunków wymaganych do nabycia prawa do świadczenia lub wyroku przyznającego to świadczenie pod warunkiem spełnienia pozostałych warunków w przyszłości.

Z powyższym wyrokiem nie zgodził się ubezpieczony, który zaskarżył go w całości, jednocześnie zarzucając rozstrzygnięciu jego wydanie bez należytego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego sporną kwestię z uwzględnieniem aktualnych uregulowań formalno-prawnych obowiązujących na dzień wydania wyroku, tj. art. 233 § 1 k.p.c. i art. 328 § 2 k.p.c. W uzasadnieniu wskazał, iż stanowisko Ministra Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wprowadziło konieczność wszechstronnego analizowania przez organ rentowy dokumentacji przy rozpoznawaniu wniosków o świadczenia, w których jednym z warunków wymaganych do przyznania świadczenia jest rozwiązanie stosunku pracy.

Mając na uwadze powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez uchylenie zaskarżonej decyzji organu rentowego i przyznanie, że na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, w świetle art. 4 i 49 oraz art. 51 ww. ustawy oraz o zasądzenie od organu rentowego na jego rzecz kosztów procesu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sądowi pierwszej instancji sprawy do ponownego rozpatrzenia przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego.

Organ rentowy nie wniósł odpowiedzi na apelację.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonego nie zasługiwała na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji jest prawidłowe. Sąd Okręgowy właściwie przeprowadził postępowanie dowodowe, w żaden sposób nie uchylając przepisom prawa procesowego oraz dokonał trafnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, w konsekwencji prawidłowo ustalając stan faktyczny sprawy. Sąd Apelacyjny podzielił ustalenia i rozważania prawne Sądu Okręgowego, rezygnując jednocześnie z ich ponownego szczegółowego przytaczania (por. wyrok Sądu Najwyższego z 22 sierpnia 2001 r., V CKN 348/00, Lex nr 52761). Sąd Apelacyjny podzielił również stan prawny wskazany jako podstawa rozstrzygnięcia.

Zgodnie z treścią przepisu art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 237 poz.1656), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5 – 12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1)urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2)ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3)osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4)ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5)przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6)po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7)nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W przypadku kiedy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do emerytury pomostowej jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy).

Warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wskazanych przepisów ustawy o emeryturach pomostowych jest łączne spełnienie przesłanek w niej wskazanych. Oznacza to, że jeżeli chociaż jeden ze wskazanych warunków nie zostanie spełniony, to nie ma podstaw do przyznania ubezpieczonemu emerytury pomostowej. Bezsprzeczne pozostaje, iż ubezpieczony na dzień składania wniosku ukończył 60 lat i legitymuje się co najmniej 25 – letnim okresem składkowym i nieskładkowym. B. K. zarzuca Sądowi brak wyjaśnienia spornej kwestii, jaką jest nieustalenie spełnienia przesłanki pracy co najmniej przez okres 15 lat w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze. Nie ma wątpliwości także, co przyznał sam ubezpieczony, że nie rozwiązał do tej pory stosunku pracy. W związku z tym, że rozwiązanie stosunku pracy jest przesłanką konieczną do tego, aby móc przyznać wnioskowane świadczenie emerytalne, to jej niespełnienie uniemożliwia wydanie pozytywnej dla ubezpieczonego decyzji.

Skoro zatem jeden z wymogów nie został spełniony, Sąd Okręgowy nie miał obowiązku badania pozostałych, gdyż i tak nie istnieją podstawy do przyznania ubezpieczonemu emerytury pomostowej.

Reasumując, należy uznać iż Sąd Okręgowy wydał prawidłowy wyrok i brak jest podstaw do jego zmiany.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Apelacyjny na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. oddalił apelację ubezpieczonego jako bezzasadną.

SSA Anna Polak SSA Barbara Białecka del. SSO G. Horodnicka-Stelmaszczuk